

Nr 324.

Av herr Nilsson, Alfred, m. fl., om vissa åtgärder till hästavelns befrämjande.

Arméns och näringslivets behov av hästar vid avstängning av drivmedel nödvändiggör hållandet av en viss reserv av hästar inom landet. Det betryckta läget på hästavelns område och svårigheterna för hästuppfödarna att till rimliga priser vinna avsättning för sina produkter ha emellertid medfört svårigheter för hästuppfödarna att upprätthålla avelsverksamheten. Oberoende av det resultat som den nuvarande hästavelskommittén kommer till, äro därför omedelbara åtgärder nödvändiga för att förhindra nedslaktning av föl och användbara hästar.

På grund härav få undertecknade föreslå åtgärder, vilka beröra såväl den varmblodiga och den nordsvenska rasen som ardenerrasen.

1) Varmblodiga hästar.

Ärligen uppvisas för statens remonteringsnämnd mellan 1 100 och 1 200 remonter. För närvarande inköpas 500 remonter, och ett 80-tal ston uttages för avel. Det betryckta läget för varmblodsaveln har medfört en nedgång under de två sista åren från 150 ston till ett 80-tal. De senaste fyra åren ha 100 remonter exporterats till Schweiz. Av övriga ($500 + 80 + 100 = 680$) uppköpas av polis och civila högst 20 årligen. Övriga cirka 500 remonter kvarstå osålda hos uppfödarna. — Då arméns krigsbehov av ridbara hästar betydligt överstiger fredsbehovet är det för armén av stor betydelse att de bästa av dessa övertaliga remonter tillvaratagas, antingen detta sker av uppfödaren själv eller av någon köpare. Såsom 4- och 5-åringar äro dessa remonter mera lättsålda vare sig de inköpas som ackordshästar av armén eller försäljas för export.

I syfte att i så stor utsträckning som möjligt bevara dessa hästar som en reserv inom landet anse vi att för minst 150 av dem bör utgå samma uppfödarpremie, 200 kronor, som nu utgår till varje av armén inköpt remont, och att för samma 150 hästar, under förutsättning att de vid fyra och fem års ålder, körda eller ridna, uppvisas för statens remonteringsnämnd, utdelas bevaringspremier av 400 kronor för varje år. Kostnaderna för de sålunda föreslagna premierna skulle för år 1952 uppgå till 30 000 kronor. För år 1953 skulle utöver detta belopp utgå 150 bevaringspremier à 400 kronor och de sammanlagda kostnaderna för detta år alltså uppgå till 60 000 kronor. Från och med år 1954 skulle ytterligare 150 bevaringspre-

mier utgå, varigenom de sammanlagda kostnaderna årligen skulle bli 150 000 kronor.

2) Ardennerhästar och nordsvenska hästar.

För kallblodsaveln, som av kostnadsskäl icke kan påräkna några bevaringspremier, torde i nuvarande läge möjligheten till export vara av största betydelse för stimulerande av avelsverksamheten. På grund av de starkt nedgångna betäckningssiffrorna tvingas premieringsnämnden att årligen kassera ett stort antal hingstar, som under normala förhållanden skulle ha blivit premierade. Härigenom åsamkas uppfödarna betydande förluster, och som regel nedslaktas dessa i och för sig värdefulla hästar; ett stort antal premierade ston föras nu icke till hingst. Om en del av dessa ston finge exporteras, skulle detta innebära icke blott en ökad inkomst för uppfödarna utan även möjlighet till att betäckningssiffrorna i sin helhet ökades inom landet på grund av utsikterna för uppfödarna att få ökad avsättning för sina produkter.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla,

1) att Kungl. Maj:t ville av det belopp å 5 miljoner kronor, som enligt beslut av 1947 års riksdag avsatts till statens hästavelsfond, till lantbruksstyrelsens förfogande ställa erforderliga medel för beredande av årliga uppfödar- och bevaringspremier för varmblodiga hästar i enlighet med vad ovan anförts;

2) att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder för att få till stånd export av sådana avelsdjur — såväl hingstar som ston av ardenner- och nordsvensk ras — för vilka avsättning ej finnes inom landet.

Stockholm den 26 januari 1952.

Alfr. Nilsson
i Steneberg.

Gust. Sundelin.

P. J. Näslund.
